

erklæring fra de oprindelige forældre. Der kræves heller ikke samtykke fra stedforældrens eventuelle ægtefælle.

Forslaget ændrer ikke i øvrigt ved betingelserne for stedbarns-adoption, herunder eksempelvis reglerne om opfostring, hvor der efter praksis stilles krav om, at ansøgeren skal have boet sammen med barnet i en vis tid, ligesom der skal være en vis aldersforskel mellem adoptanten og barnet.

I nr. 4 fastslås, at den adopterede ved stedbarns-adoption i forhold til ægtefællerne eller de tidligere ægtefæller får samme retsstilling, som om den pågældende var deres fælles barn. Bestemmelsen svarer til den gældende § 16, stk. 2, med den ændring, at der som følge af bestemmelsen i den foreslåede § 5 a, stk. 2, er taget højde for, at stedbarns-adoption efter forslaget også kan ske af tidligere ægtefællers børn.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.3.2.

Til nr. 3 og 5 (§ 16, stk. 1, § 18, stk. 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 3-4, § 24, stk. 1, § 37, stk. 2)

Adoptionsloven anvender i en række bestemmelser begreberne »biologiske forældre« og adoptivbarnets »virkelige slægt« om barnets oprindelige retlige forældre. Det foreslås, at terminologien i adoptionsloven ændres, således at der fremover i stedet anvendes begreberne barnets »oprindelige forældre« og »oprindelige slægt«. Ændringen er af sproglig karakter og ændrer ikke på den gældende retstilstand.

Baggrunden for forslaget er, at begreberne »biologiske forældre« og adoptivbarnets »virkelige slægt« kan forekomme utidssvarende og i nogle sammenhænge uheldig. Det skyldes, at biologisk eller genetisk slægtskab ikke nødvendigvis er identisk med retligt slægtskab. Det afgørende - også i forhold til, hvem der er barnets »virkelige slægt« - er det retlige faderskab og moderskab. Dertil kommer, at begrebet barnets »virkelige slægt« er egnet til at lede til den tanke, at forholdet mellem adoptivbarnet og adoptanten er mindre virkeligt end forholdet til den oprindelige slægt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.2.2.1.

Til nr. 6 (§ 23, stk. 4)

Efter gældende ret er det i dag ikke muligt administrativt at genetablere retsforholdet til den oprindelige slægt, hvis adoptionen ophæves efter, at barnet er fyldt 18 år, medmindre adoptanterne er afgang ved døden. Dette gælder - i modsætning til hvad der er tilfældet for børn under 18 år - også, hvis den adopterede oprindelige forældre ønsker en sådan genetablering af retsforholdet.

Det foreslås, at beslutningen om genetablering af retsforholdet kan træffes, hvis adoptivforholdet er blevet ophævet for en person, der er fyldt 18 år, selv om adoptanterne ikke er afgang ved døden. Endvidere foreslås det, at afgørelsen om genetablering af retsforholdet kan træffes selvstændigt efter en afgørelse om ophævelse af adoption. Det er således ikke en betingelse, at afgørelsen træffes i forbindelse med beslutningen om ophævelsen af adoptivforholdet. Herved bliver det muligt for et tidligere adoptivbarn, der først efter ophævelsen af adoptivforholdet får kontakt til sin oprindelige familie, på et senere tidspunkt at genindtræde i retsforholdet til den oprindelige slægt.

Efter den foreslåede bestemmelse vil genetablering af retsforholdet i den beskrevne situation kunne ske, uanset på hvilket grundlag adoptionen er blevet ophævet. Det er derfor præciseret, at beslutningen om genetablering af retsforholdet efter denne bestemmelse kan træffes både administrativt og af retten.

Kravet om samtykke fra de oprindelige forældre indebærer, at retsforholdet til en af forældrene og dennes slægt ikke kan genetaberes, hvis den pågældende forælder er død.

Bestemmelsen giver mulighed for genetablering af retsforholdet til de »oprindelige forældre«. Om forståelsen af dette udtryk henvises til det, der er anført til forslaget til § 5, nr. 3 og 5.

Det følger heraf, at bestemmelsen giver mulighed for genetablering af retsforholdet til den slægt, der hidtil har været betegnet som adoptivbarnets »virkelige slægt«. I de formentlig yderst få tilfælde, hvor et barn flere gange har været adopteret, vil det derimod efter bestemmelsen ikke være muligt at genetablere retsforholdet til tidligere adoptivfamilier. Dette svarer til, hvad der følger af de øvrige bestemmelser om retsvirkningerne i forhold til den oprindelige (virkelige) slægt i den gældende adoptionslov § 23, stk. 2-4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.2.2.

Til nr. 7 (§ 25 b, stk. 1, 2. pkt.)

Af den gældende bestemmelse fremgår, at Adoptionsnævnets formand skal være jurist. I praksis har formanden været en dommer. Da der er tale om et hverv som formand for et nævn, der behandler tvister mellem borgere og forvaltningsmyndigheder, bør formanden efter justitsministeriets opfattelse være en dommer, og dette foreslås fastsat udtrykkeligt i loven.

Til nr. 8 (§ 28, stk. 2)

Ifølge adoptionslovens § 28, stk. 1, kan personer med bopæl her i landet kun adoptere efter reglerne i adoptionsloven. Adoptionsbevillingen skal efter lo-